

עריכה ופירושי המילים: אלי פררה.

המבקש את פירושי המילים לשיר - יצור קשר באתר.

ראיתכם שוב בקצור ידכם / חיים נחמן ביאליק

ראיתכם שוב בקצור ידכם ולבכי סף דמעה.
איכה דלתם פתאם, איכה חדלתם ישע!
איכה נעזבתם בדר, אבדי עצה ונתיבה,
ללא מחונן ומשיב נפש וללא מכוונן צעד.
מי אסף גיל הפדות מעינכם ומי כבה שביב אשה?
למה שפל קולכם היום ומדוע כה נבלה שפתכם?
ותמול עוד צללו אַזְנֵי־ספים רעשו לתרועתכם.
מי הקדיר עליכם עפעפי שחר בטחם יבקע,
ומי הכרית ששון תקנה ואחרית מאהלי דלים,
צחוק ורננה מגרון ילדים ושאוץ-עם מבתי מועד?
מי הזנה את-בחוריכם וישם מארחות נער,
לכלות כחם לריק ולתתם לראונה ולשמצה,
ומי הרחיב פיהם וימלא בטנם קדים
ולהורות נתן בלבם ולהטיף – תחת למד והקשב?
ומה-שפך התמיד מעל כל-במה על קדקדיכם,
זרמת מלים נבובות, מזרת מוז ונערת,
להפוך יקר הגיגכם לשקוץ משומם ולתועבה?
מי הפריח בבשרכם, להמקו, צרעת מתנבאים נכפים,
טמאי נפש מתקדשים, שבע תועבות ושמונה שרצים בלבם,
המשועים כל-היום, אחוזי צוית ומרתחי קצף, לגדלות,
ובתפושם בפיהם את-המרבה ובתבועם אותו מזולתם,
נפשם תרועה, וידם לשכר, כאלו כבר בצעוהו;
ומי השליח בכם להקת חורצי עט ולשון,
צדת נגועי אל-הים, אכולי משטמה ומזי קנאה,
לסכסך אתכם איש באחיו ולהאכילכם את-בשרכם
ולפגל עליכם כל-קדש בהבל פיהם ובמגע אצבעם?
מי התיר אגדתכם ויחצנה בין נערים אילים?
אנה נפוצו נקבציכם ומדוע בושש מאספכם?
איפה נחבא קול המצוה, מדוע לא ישיג און?
השב והתל בכם אל-הים, אם תעתעו בכם נביאיו,
והשיבכם מחר נכלמים וחספויי ראש לנתיב התלאה,

למען נסותכם ולמען ענותכם עד מות, עד האכזרי ממות:

זחל על גחון, – מפלצת למשפחות האדמה

ומרמס לרגל גאנה, – לקראת בוז ודראון,

שתות פמים קלסה וגמע רק כממסך יין

וגרם חרשי כוס התרעלה אחרי מצותכם קבעתה,

עד הגיעכם אל שלחן עמים פדויי אלהים וקריאי מועד

כורתי בריתם לשלום עולמים עלי זבחיכם,

ולקטתם תחתיו בהונות ידיכם ורגליכם המקצצות.

ואם אזלת יד בלכם גם יחד מהושיע לנפשכם,

האין איש ביהודה, האין אחד בכל-מערכותיכם

גבר חיל, מושל בעז, גדל-רוח ונגיד-עם,

תקיף ובר לבב, שבט ברזל ותבונות פנים עמו,

אשר יאחזכם בציצית ראשכם וינערכם בחזק-יד

כנער שכור הלום סבאו ומתבוסס בקיאו,

למען השב ריחכם וכחכם אליכם ולמען תקימכם?...

איכה דלתם פתאם, איכה חדלתם ישע!

איכה נעזבתם בדר, אבדי עצה ונתיבה! –

ראיתיכם שוב בקצר ידכם ולבבי סף דמעה.

בזל, תמוז, תרצ"א.